

**EYÐFINNUR
JACOBSEN**

advokatur

Credibility gap

ella trúvirðisgjógv, sum tað eitur á føroyskum, er tað orðið, sum oftast kemur mær til hugs, tá eg hugsi um, hvat tað er, sum eyðkennir støðuna millum fólkið og tey ráðandi í okkar litla samfelag.

Vit uppliva ferð eftir ferð, at samband er ikki ímillum orð og handling hjá teimum fólkaavvaldu. Sum dømi kan nevast fráboðanina hjá einari samdari mentunarnevnd í løgtinginum í 2006 um at KvF skuldi niðurlaga sítt lýsingarvirksemið yvir eitt 5 ára tíðarskeið og staðfestingina av tí sannroynd nú í 2012, at handilslýsingarvirksemið hjá KvF heldur er uppræft enn niðurlaga.

Eitt tað feskasta dømi er broytingina í eftirlønarskattinum. Hósat eygamálið hjá mær í hesum blað 7. mars í ár júst snúi seg um hetta evnið, kenni eg meg eftir umstøðunum kortini noyddan til at taka hetta málið upp aftur.

Uttan nakað hóvasták og forarbeiði og enntá ímóti ráðgevingini hjá embætisverkinum í Figgjarmálaráðnum, samtykti løgtingið í einari handavending at broyta skatt av eftirlønnum grundleggjandi. Broysingin at skatta eftirlønargjaldið, tá tað verður góldið inn til eftirlønarveitaran afturí móti, sum higartil, tá eftirlønin verður rindað út til eftirlønarmóttakaran, hevur tvær ógvusligar broysingar við sær. Tann fyrsta er, at skattaprocentið er hækkað upp í 40%, og hin er, at eftirlønarveitarin (eftirlønarkassin) fær 40% minni í inngjöldum, enn avtalað er millum partarnar.

Higartil hava flestu eftirlønir verið skattaðar við einum munandi lægri prosentíð enn 40, av tí, at eftirlønin við útgjald nærum ongantið er hægri enn 60% av inntøkuni, sum ein eftirlønartakari hevði frammanundan. Talan er sostatt um eina munandi skattahækking, hóast samgongan hevur selt skattalógarbroysingarnar (flatskattin), sum eina skattalækking.

Føroyskir eftirlønarveitarar hava sjálvsagt skyldu til at fylgja landsins lógum. Tí hava teir innrættað seg tekniskt so, at eftirlønarinngjöld áðrenn og aftaná 1. januar í ár, verða hildin atskild. Somu skyldu hava útlendskir eftirlønarveitarar ikki. Av somu orsök koma øll tey, sum hava avtalur við útlendskar eftirlønarveitarar, í stórar trupulleikar, bæði í samband við at halda tær avtalur, sum eru gjørdar í góðari trúgv og í sambandi við skattin av eftirlønnum, sum tey koma at rinda skatt av tvær ferðir, um løgtingið ikki broytir lógina, so tey fáa loyvi til at halda fram eftir verandi skipan, sum væl at merkja er tann sama, sum lögtings- og landsstýrismenn, sum teir einastu, saman við tænaðum onnum landsins, fáa loyvi at varðveita. Góðu ráðandi her á landi. Tit vita fram um onnur, at vit liva í einari globaliseraðari verð. Tað stendur tykkum frítt fyri at gera av, at Føroyar skulu skatta eftirlønir við inngjald, hóast Føroyar eru einsamallar um hesa skipan í globaliseraðu verðini. Men, eg haldi, at tit skylda teimum samborgarum, sum í góðari trúgv hava gjørt avtalur við útlendskar eftirlønarveitarar, at fáa loyvi til at halda fram við at skatta eftirlønir, sum higartil og við hesum sleppa undan tvískatti og ikki minst, tá hesir samborgarar í roynd og veru tá ikki fáa onnur rættindi, enn tit sjálvir longu hava.

KJAK

Viðmerkingar og lesarabrøv til Sosialin skulu sendast til teldupostadressuna:
post@sosialurin.fo

Hvat varð av føroyska tónleikinum í KVf

**STEINTÓR
RASMUSSEN**

Tónleikari

Tann eini sangurin verður avloystur av tí næsta. Enskur poppmusikkur. Fyri sovitt ikki so galin tónleikur. Ein skuldi trúð, at summarferian var byrjað. At vit koyrdu bil í útlandinum, og vit høvdu tunað inn á eitthvørt lokalradio.

Men nú varð klokkan 10 og fesk føroysk tíðindi eru at hoyra í hátalarunum. Vit eru framvegis í Føroyum.

Havi hug at spyrja, hvar varð av føroyska tónleikinum í Kringvarpi Føroya? Sjálvandi veit eg, at tað verður spælt føroyskt gjøgnum dagin. Onkuntíð meira, onkuntíð minni. Tað sigst, at samanlagt er talan um eini tríati prosent. Ivist kortini, um tað er so frægt, og eri annars av teirri hugsan, at hetta talið kundi verið væl hægri.

Tað koma allatíðina góðir sangir og frálíkar fløgur út, sum tíanverri sera sjáldan eru at hoyra í Útvarpinum. Nøkur lög verða móguliga tráðspælt í eina viku ella kanska ein mánað, og so hoyrir tú tey nærum ongantið aftur.

Lat meg skunda mær at siga, at her verður ikki hugsað um egnar sangir ella áhugamál, men at eg, sum borgari í landinum og sum lærari í føroyska fólkskúlanum, veruliga eri av teirri áskoðan, at Kringvarpið á tónleikaøkinum kann tæna fólkinum eitt sindur øðrvísi og heldur betri enn higartil.

Tíðirnar broytast og í dag kunnu børn og vaksin í telduni og í telefonini leita fram eitt ótal av sangum og videolögum. At finna ta før-

oysku mótjavnvágina til útlenska áriníð, er ein avbjóðing og uppgáva, sum vit mugu taka í álvara. Vit skulu ikki undirmeta ta ávirkan, sum miðlarnir hava á okkara børn og ungdom.

Tí hava vit meira enn nakrantíð brúk fyri einum almennum kringvarpi, sum

víst tekur yvir um kvöldarnar og næturnar er at liva við, men hví ikki spæla meira føroyskt um morgnarnar og gjøgnum dagin, tá ið hetta er málsliga meira stimbrandi og fyri lurtaran eisini hugkveikjandi.

Kanska er tað meira kul at spæla enskan tónleik. Men ein føroysk public service støð hevur eyðsýndar skyldur og uppgávur, og tað átti ikki at verið so trupult at raðfest.

Tað verða framleiddar nógvar spennandi og viðkomandi sendingar millum ár og dag í bæði útvarpi og sjónvarpi. Tað einasta eg eftirlýsi er meira av føroyskum tónleiki.

Gjøgnum veturin hava

komiliga skal smokka burtur ímillum.

Ífyllan, áðrenn og eftir tíðindasendingarnar, er eisini oftani útlendskur poppur.

Ikki tí, tey flestu av okkum dáma væl tónleik úr tí stóru verð, og summi vilja eisini halda, at nógv verður útgivið á føroyskum, sum betri hevði ligið í einari skuffu. Men stóru tilgongdina av heimligum dygdarútgávum, har sungið verður á føroyskum ella enskum, sleppa vit ikki uttanum. Í dag er sjáldan pengar í útgávuvirksemi og skulu okkara egnu listarfólk mennast og kanska eisini bróta ígjøgnum uttanlands, so mugu tey eisini hoyrast og viðurkennast í egnum landi fyrst.

gerst ein góður felagsnevniari fyri føroyskan samleika og mentan.

Útvarp Føroya, sum serliga um morgnarnar savnar alla ta føroysku familjuna, eigur í størri mun at geva innivist til føroyskan tónleik. Á móðurmálinum er ein ótømandi goymsla av góðum og fangandi sangum, sum flestir føroyingar fegnir taka við sær gjøgnum dagin. Føroyski sangskatturin er kanska tann størsti í heiminum, um vit rokna útgávurnar uppá borgaran í landinum.

Í míni verð er tað lógið, at vit sum samfelag síggja eina æru í at skriva, syngja og samskifta á føroyskum, hví nærum alt lærubókatilfar í Fólkskúlanum skal vera føroyskt, tá almenna kringvarpið hevur enskt sum høvuðs tónleikamál.

At enski tónleikurin part-

vit lagt oyra til áhugaverdu sendingina LP in. Við onkrum hendinga undantaki, so verða enskar útgávur viðgjørdar og spældar, hóast fleiri føroyskur fløgur liggja á láni. Í væl skipaðu sendingini, Rót og Rútma er tað einans country frá útlandinum. So hava vit Áðrenn Elvis, sum ikki gevur pláss fyri okkara sangskatti. Og føroyski rokkurin er bert hendingaferð at hoyra í Ragnarokk. Er málið at publisera og spæla tað nýggjasta úr útheiminum, so verður playlistin eisini hareftir. Í sendingunum Turné og Vøkuljóð er føroysk eisini undirumboðað. Sjálvt sendingin Føroyskir Sangir er farin av skránni og Cantabile komin í staðin.

Eg finnst ikki at góðum sendingum, sum í lötuni verða gjørdar, men eg skilji in ikki, at tað føroyska full-

Eg kann ikki annað enn harmast um, at teldurnar í útvarpinum í alt ov stóran mun skráseta og spæla útlenska tónleik framum føroyskan. At tónleikasendingarnar, sum hoyrast fleiri ferðir gjøgnum vikuna, spæla ensktmæltan tónleik.

Undantikið er líka tann eini dagurin um árið, har almenna kringvarpið einans spælir føroyskt. Hetta ljóðar næstan í og so forkunnigt. Veit ikki, um hesin dagurin kann ella skal rættvísgera nakað. Hevði skilt tað betri, um Útvarpið hevði ein serligan dag um árið, har einans altjóða tónleikur var á skránni.

Fólksins rødd er neyðug og gott kjak flytur okkum frameftir. Soleiðis eigur eisini at vera í Kringvarpinum, har